

LA MARJAL D'ALMENARA

per **FERNANDO RAMIA BLASCO**

Consultor Ambiental

Quan baixem del poble a Casablanca, el barri de la mar, ens trobem els Estanys i la Marjal d'Almenara. Llacunes i bassots on l'aigua es reflecteix, aigua dolça plena de vida i d'història.

Fa vora tres mil anys, quan la mar estava més a prop de les muntanyes, els vaixells dels comerciants fenicis amarraven junt a l'Estany per omplir els seus recipients d'aigua, tal i com fem avui quan anem amb els nostres cotxes a carregar aigua a les fonts de la serra d'Espadà. Perquè és de la mateixa serra d'on ve, de forma subterrània, quasi tota l'aigua de la marjal.

En estes fèrtils terres l'home va aprendre a cultivar arròs i hortalisses, a pescar anguilles i llobarros, i a caçar fotjes, "patos" i llebres.

Les marjals són, junt a les selves tropicals, els ambients naturals amb la major quantitat d'espècies animals i vegetals per metre quadrat del Planeta Terra. Cada època de l'any l'hi dona al paisatge uns colors diferents, i junt al temps arriben milers d'aus de moltes classes: unes a passar l'hivern (com les merites i molts ànecs del centre i nord d'Europa), d'altres a l'estiu per a criar des d'Àfrica (carregades i balquers), altres venen durant el pas migratori en primavera i a la tardor i, per fi, les que passen ací tot l'any. És a dir, tenim moltíssims forasters, turistes i immigrants

Cria de tortuga autòctona

agró blanc

que ens visiten i quasi ningú sap de la seua existència (ni importància). I també tenim immigrants il·legals com els crancs americans, les gambúsies (paregudes als samarucs ja extingits), les tortugues de Florida, les carpes (que són asiàtiques) i el black-bass.

Crida molt l'atenció veure flamencs, agrons i tants ànecs a vora la carretera; o caminar entre els senillers i la bova sentint els crits de les camallongues, de

les polletes d'aigua o dels fumarells. Milers de granotes canten al caure la nit mentres els mussols cacen rates i les anguiles remunten La Gola per tornar

que estan en perill d'extinció, espècies a les que a b a n s n o d o n à v e n importància i que avui suposen un enorme atractiu turístic i científic, un lloc on la vista

quinze anys més tard al mar de Cuba per a criar. I plantes subaquàtiques que

“...Quant val un lliiri, un flamenc o un petxinot? Som segons el paisatge que ens envolta. Cal conservar la marjal...”

variats.

La Marjal D'ALMENARA, en una extensió de més de 1.500 hectàrees, està declarada com a Lloc d'Interés Comunitari (LIC) pels seus valors naturals. Ací es refugien animals i plantes

petxinots

es pot perdre més enllà de murs que la tallen.

Tot açò va estar a punt de desaparèixer. Avui l'ecosistema s'està recuperant poc a poc gràcies a l'esforç de diferents institucions i administracions públiques. Una marjal costa molt poc de mantindre i dona moltíssims beneficis ambientals i econòmics: la quantitat d'aigua dolça retinguda abasteix cultius i aqüífers, i fa que els peixos marins crien millor, entre altres. Quant val un lliiri, un flamenc o un petxinot?. Diuen que les persones som d'una manera o d'altra segons el paisatge que ens envolta. Pel bé de tothom cal conservar la marjal.

Juliol 2006

ESPECIALISTES EN FAUNA I FLORA
www.cadecambiental.com